

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Banach

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szliwa

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. Ż.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. Ż. kwotę 10.038,12 złotych (dziesięć tysięcy trzydzieści osiem złotych i dwanaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 9.774,41 złotych od dnia 6 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 263,71 złotych od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.520,30 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 złotych tytułem zwrotu zastępstwa prawnego;

IV. nakazuje, aby strona pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 146,96 złotych (sto czterdzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód W. Ż. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 10.054,18 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 9.760,47 złotych od dnia 06.04.2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 263,71 złotych od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że w dniu 6 marca 2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony jego pojazd marki C. (...) o nr rej. (...), a sprawcą zdarzenia był J. G. kierujący pojazdem marki P. o nr rej. (...), który w dniu zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej. Powód wskazał, że pozwany

uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i na podstawie kalkulacji szkody nr (...) z dnia 27.03.2012 r. przyznał i wypłacił mu decyzją z dnia 05.04.2012 r. odszkodowanie w kwocie brutto 9.992,48 złotych. Podniósł, że celem weryfikacji poprawności kosztorysu ubezpieczyciela, zlecił wykonanie należytej oceny technicznej rzeczoznawcy samochodowemu, zgodnie z którą całkowity koszt naprawy jego pojazdu wynosi 19.782,95 złotych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podała, że strona pozwana po zgłoszeniu szkody przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i ustaliła wysokości odszkodowania na kwotę 9.992,48 złotych, którą przekazała powodowi. Podniosła, że przy określeniu wysokości świadczenia uwzględniła zakres uszkodzeń i ich rozmiar, które zostały udokumentowane w ocenie technicznej po przeprowadzonych oględzinach. Wskazała, że powód załączonymi do pozwu dokumentami nie wykazała, iż przedmiotowa szkoda była wyższa niż ustalona przez nią, natomiast kalkulacja przedstawiona przez powoda jest dokumentem prywatnym, który nie może stanowić miarodajnego dowodu w postępowaniu cywilnym na okoliczność wykazania wysokości szkody majątkowej. Strona pozwana podniosła, iż nie znajduje podstaw do sposobu ustalania wartości szkody według oryginalnych części, sygnowane przez producenta samochodów, albowiem części zamienne o porównywalnej jakości gwarantują takie same normy i są takiej samej jakości co części oryginalne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 marca 2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność W. Ż.. Samochód sprawcy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A w W..

okoliczność bezsporna.

Strona pozwana Towarzystwo (...) w W. uznała swoją odpowiedzialność i w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi W. Ż. tytułem odszkodowania kwotę 9.992,48 złotych.

dowód: - akta szkody nr 100 – (...) w formie CD, k. 30.

Celem sprawdzenia czy strona pozwana w sposób prawidłowy oszacowała szkodę powoda, W. Ż. zlecił rzeczoznawcy dokonanie opinii na okoliczność wyceny wartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Za sporządzenie przedmiotowej opinii powód poniósł koszty w kwocie 263,71 złotych.

dowód: - opinia numer (...), k.11-18,

- faktura VAT nr (...), k. 19.

Wartość kosztów naprawy samochodu powoda marki C. (...) o numerze rejestracyjnym wynosi kwotę 19.766,89 złotych brutto.

dowód: - opinia biegłego sądowego P. B., k. 70-98.

Samochód powoda marki C. (...) w dniu wypadku był samochodem sześcioletnim, serwisowanym w salonie (...). Przed szkodą samochód nie był dotychczas uszkodzony, nie były w nim robione naprawy blacharsko – lakiernicze.

dowód: - zeznania powoda W. Ż., k. 58.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie pozostawało, iż w wyniku kolizji z dnia 6 marca 2012 r. uszkodzeniu uległ samochód powoda zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Spornym pomiędzy stronami było czy kwota odszkodowania wypłacona powodowi tytułem kosztów odszkodowania pokryła w całości powstałą w tym zakresie szkodę.

Powód W. Ż. na skutek kolizji z dnia 6 marca 2012 r. poniósł szkodę, do której naprawienia zobowiązana jest strona pozwana, z uwagi na wiążącą ją ze sprawcą umową. Wypłacone odszkodowanie powinno w całości rekompensować poniesioną szkodę.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego nie było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Na wniosek powoda Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z dziedziny techniczno – kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych P. B. celem ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki C. (...) przy zastosowaniu cen części oryginalnych i stawek za roboczogodziny stosowane przez autoryzowane stacje obsługi pojazdu oraz ustalenie kosztów naprawy pojazdu w oparciu o oryginalne zamienniki oraz części zamienne o porównywalnej jakości oraz naprawę pojazdu w nieautoryzowanych stacjach obsługi pojazdów.

Biegły P. B. wydał opinię na podstawie akt szkody, oględzin pojazdu oraz akt niniejszej sprawy. Biegły sądowy ustalił, że wartość kosztów naprawy samochodu powoda określona na miesiąc marzec 2012 r. według programu A. wynosi brutto kwotę 19.766,89 złotych przy zastosowaniu części oryginalnych oznaczonych logiem producenta oraz stawki za 1 rbtg w autoryzowanych zakładach naprawczych, kwotę 18.254,33 złotych z uwzględnieniem części alternatywnych najwyższej jakości o porównywalnej jakości z oryginalnymi częściami zamiennymi. Biegły w opinii wskazał, że przywrócenie stanu pojazdu do stanu z przed szkody wymaga prowadzenia technologii jako naprawy z wykorzystaniem jedynie części oryginalnych albowiem alternatywne części zamienne w znacznym stopniu odbiegają od oryginalnych części zamiennych, zarówno w kwestii ich bezpieczeństwa jak i końcowych walorów estetycznych po przeprowadzeniu prac naprawczych blacharsko – lakierniczych.

W ocenie Sądu wyliczenia biegłego sądowego są rzetelne i odzwierciedlają rzeczywisty zakres szkody doznanej przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 6 marca 2012 r.

Opinia wydana przez biegłego sądowego jest zbieżna z opinią wykonaną przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. Podstawę do ustalenia wysokości należnego odszkodowania stanowiła dla Sądu opinia biegłego, zgodnie z którą wartość kosztów naprawy pojazdu powoda wyniosła 19.766,89 złotych.

Zdaniem Sądu przywrócenie pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku możliwe jest w oparciu o zastosowanie części oryginalnych oznaczonych logiem producenta oraz według stawek za roboczogodzinę w autoryzowanych zakładzie naprawczym, przede wszystkim ze względu na rocznik uszkodzonego samochodu, jego stan techniczny oraz stopień eksploatacji sprzed zdarzenia, które spowodowało szkodę.

Jak wynikało z przesłuchania powoda oraz przedłożonej przez niego książki serwisowej, przedmiotowy pojazd był serwisowany w salonie (...) i przed wypadkiem nigdy nie był robione prace blacharsko – lakiernicze, a wszelkie inne naprawy dokonywane były na oryginalnych częściach i w autoryzowanym salonie.

W ocenie Sądu zatem powodowi należy się kwota 9.774,41 złotych stanowiąca różnicę pomiędzy wypłaconą mu kwotą przez stronę pozwaną, a kosztem rzeczywistym naprawy pojazdu ustalonym przez biegłego sądowego.

Sąd uznał, iż na rzecz powoda należało ponadto zasądzić kwotę 263,71 zł tytułem poniesionych kosztów sporządzenia oceny technicznej, która to była niezbędna do dochodzenia praw przez powoda i okazała się zbieżna z opinią wydaną

przez biegłego sądowego P. B.. Powód, by oszacować straty i zorientować się czy strona pozwana właściwie wyliczyła poniesioną przez nią szkodę musiała skorzystać z pomocy fachowca. Dzięki sporządzonej opinii prywatnej powód ustalił jakiej kwoty odszkodowania może domagać się od strony pozwanej. Skoro strona pozwana szacuje straty korzystając z pomocy z powołanych przez siebie fachowców to nie można zabronić powodowi ustalenia szkody przy pomocy rzeczoznawcy.

Mając na uwadze powyższe, sąd zasądził od strony powodowej na rzecz powoda łączną kwotę 10.038,12 złotych, natomiast powód niniejszym pozwem domagała się zapłaty kwoty 10.054,18 złotych, dlatego też dalej idące powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o odsetkach oparto na przepisie art. 481 kc. Sąd przyznał odsetki ustawowe od kwoty 9.774,41 złotych od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po wydaniu decyzji o przyznaniu odszkodowania oraz od kwoty 263,71 złotych poniesionej przez powoda tytułem sporządzenia prywatnej opinii przez rzeczoznawcę od dnia 21 kwietnia 2012 r. albowiem strona pozwana pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. odmówiła powodowi zwrotu żądanej kwoty.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 kpc, uznając stronę pozwaną w całości za przegrywającą proces, albowiem powód w nieznacznej tylko części uległ swojemu roszczeniu. Na koszty procesu poniesione przez powoda składa się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 503 złotych, opłata za pełnomocnictwo 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 złotych, koszty przejazdu pełnomocnika powoda na rozprawy w łącznej kwocie 100,30 złotych oraz kwota 500 złotych tytułem wydatków na opinię biegłego sądowego.

Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd oparł na § 6 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.(Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.). Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika powoda o przyznanie podwójnego wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 4.800 złotych uznając, iż sprawa nie miała skomplikowanego charakteru. Sąd nie uwzględnił także żądanych przez powoda kosztów korespondencji i znaków opłaty sądowej w kwocie 34 złotych, uznając że nie należą one do niezbędnych kosztów procesu.

Sąd w pkt IV wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł treści przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiścić stronie pozwanej, jako przegrywającej sprawę na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 146,96 złotych tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego, które tymczasowo zostały wypłacone ze środków budżetowych Sądu, albowiem powód i strona pozwana uiścili na poczet opinii biegłych zaliczki w kwocie po 500 złotych, natomiast koszt sporządzonej opinii w sprawie wyniósł kwotę 1.146,96 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.